

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015234
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122015234.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.01.2023, č. k. 8PP/55/2022-25, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.03.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje.
II. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného: A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. XXX, C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 25.02.2022, sp. zn. 0T/49/2022, zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 04.01.2023, č. k. 8PP/55/2022-25 rozhodol takto:
Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. XXX, C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 17.03.2019, sp. zn. 0T/75/2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 13.10.2021, sp. zn. 0T/75/2019, a
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 25.02.2022, sp. zn. 0T/49/2022.
z a m i e t a.
2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.
3. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil vlastnoručne písaným podaním zo dňa 16.01.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):
3.1. Namieta, že Okresný súd v Trnave konal svojvoľne, arbitrárne a nezákonné, keď skonštatoval nesplnenie tretej zákonnej podmienky. S poukazom na konštantnú judikatúru ESĽP ako i judikatúru Ústavného súdu ČR (I. ÚS 2201/16, III. ÚS 2204/17 a.i.) ako i nálezov Ústavného súdu SR (III. ÚS 154/2009 a. i.) má za to, že Okresný súd v Trnave nemal právo mu vytykať minulosť a znovu ho odsudzovať a trestať dvakrát za skutok, za ktorý už bol raz potrestaný a trest si riadne vykonal.
3.2. S poukazom na čl. 5 ods. 4 Dohovoru, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čl. 10 ods. 3 Paktu a čl. 154 ods. 1 Ústavy SR uvádza, že čl. 5 ods. 4 Dohovoru sa vzťahuje na všetky osoby, ktoré boli akýmkoľvek spôsobom pozbavené osobnej slobody a vyžaduje dostatočnú kontrolu zákonnosti ďalšieho trvania zbavenia osobnej slobody. Pokiaľ dôvod, pre ktorý bolo odňatia slobody v rozsudku uložené odpadol, ďalšie pokračovanie odňatia slobody sa stáva nezákonným z hľadiska Dohovoru. ESĽP preto v týchto prípadoch vyžaduje, aby odňatie slobody podliehalo periodickej kontrole nezávislého súdu oprávneného prepustiť odsúdeného na slobodu, resp. zmierniť uložený trest odňatia slobody pokiaľ odsúdený už prestal byť nebezpečným.

3.3. V jeho prípade okresný súd neprihliadol na zmenu v jeho životnej situácii, že sa mu narodila dcéra a jeho družka je momentálne na materskej dovolenke. Finančná situácia rodiny je jeho zotrvaním vo výkone trestu odňatia slobody na zlej úrovni a jeho prepustením chce rodine finančne pomôcť i s výchovou dieťaťa. Chce byť vzorom pre svoju rodinu a žiť riadny život, čo aj svojim správaním a plnením väzenského poriadku ako i pedagógmi vytvoreným programom zaobchádzania preukázal. Okresný súd poukazovaním na jeho minulosť a ignorujúc jeho resocializačné pokroky podkopal penitenciárnu starostlivosť.

3.4. Preto žiada krajský súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec, buď vrátil okresnému súdu na opätovné konanie alebo rozhodol sám a podmiennečne ho prepustil, možno i za použitia monitorovacieho zariadenia, príp. s inými obmedzeniami.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmiennečné prepustenie a prvú materiálu podmienku, avšak nespĺnil druhú materiálnu podmienku.

8. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že prvú zákonnú (formálnu) podmienku, teda vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona odsúdený splnil ku dňu 21.11.2022. Splnenie druhej zákonnej (prvá materiálna) podmienky, t.j. odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, prvostupňový súd odôvodnil s poukazom na hodnotenie odsúdeného, podľa ktorého správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni, odsúdenému bola udelená jedna disciplinárna odmena, disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený je pracovne zaradený, pracovné návyky má osvojené, nadriadení sú s pracovnou morálkou spokojní, a zapája sa aj do zlepšenia prostredia ústavu. Ciele stanovené programom zaobchádzania odsúdený plní. Vzhľadom na uvedené pozitívne hodnotenie odsúdeného bez negatívnych poznatkov, súd prvého stupňa dospel k záveru o preukázaní prvej materiálnej podmienky. Nesplnenie tretej zákonnej (druhá materiálna) podmienky, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, odôvodnil s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, jeho dvanásť záznamov v registri trestov a povahu trestných činov, za ktoré bol odsúdený, a napokon aj s poukazom na skutočnosť, že odsúdený už bol v minulosti podmiennečne prepustený. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený sa opakovane, dokonca 11 krát, dopustil trestného činu marenie výkonu úradného rozhodnutia, podstatou ktorého je nerešpektovanie uložených zákazov alebo povinností, čo svedčí o negatívnom postoji odsúdeného k rešpektovaniu uložených povinností. Odsúdený má evidentné sklony k páchaniu trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia, či už išlo o podmiennečné tresty odňatia slobody, alebo o nepodmiennečné tresty odňatia slobody, nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby odsúdeného prevychovali a odradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Odsúdený bol tiež v roku 2012 podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, a napriek tomu, že mu súd podmiennečným prepustením prejavil dôveru, že bude viesť riadny život, sa odsúdený neskôr opäť dopustil trestnej činnosti a to opakovane. Z týchto skutočností vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú

tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

11. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je teda nevyhnutné, aby odsúdený počas tohto výkonu svojim správaním preukázal polepšenie, čo nemožno bez ďalšieho stotožniť len s dobrým správaním sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

12. Pri vyhodnotení materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, trestnú minulosť, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

13. Sťažnostný súd len opakuje, že osoba odsúdeného vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť (opakované páchania trestnej činnosti úmyselnej povahy, 12krát súdne trestaný, opakovaný výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody, 1krát podmiennečne prepustený) nedáva sťažnostnému súdu dostatočnú záruku, že prišlo k polepšeniu odsúdeného (na rozdiel od názoru prvostupňového súdu) a tento bude v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. Aj keď je správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom, s poukazom na jeho predchádzajúce výkony nepodmiennečného trestu odňatia slobody, je dôvodné skôr konštatovať jeho prispôsobenie sa režimu výkonu trestu odňatia slobody ako vnútornú zmenu v jeho hodnotovej orientácii. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na nápravu odsúdeného a uvedomenie si negatívnych dôsledkov jeho konania nemali vplyv žiadne z uložených trestov, nakoľko sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho druhu, pričom prvostupňový súd nekonkretizoval, v čom vidí polepšenie sa odsúdeného a pod obsah tohto pojmu podradil dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a plnenie cieľov stanovených programom zaobchádzania. Je nevyhnutné zohľadniť, že odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, a to aj v podobe podmiennečných trestov odňatia slobody, či podmiennečného prepustenia, ktoré nevyužil, a preto niet sa prečo domnievať, že práve podmiennečné prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel.

14. K námietke odsúdeného ohľadom zohľadňovania trestnej minulosti sťažnostný súd uvádza, že zohľadňovanie trestnej minulosti je pre posúdenie predpokladu vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti plne v súlade s rozhodovacou praxou súdov. Mnohopočetná recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru, že predchádzajúce odsúdenia, uložené tresty a ich výkon na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nebránili v ďalšom páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Prísnejší náhľad na opakovane v minulosti recidivujúceho odsúdeného pri posudzovaní prognózy „či od neho možno očakávať na slobode riadny život“ je tak namieste a aj kladné hodnotenie jeho správania počas výkonu trestu odňatia slobody možno dôvodne prisudzovať len schopnosti prispôsobenia sa režimovým podmienkam výkonu trestu (v ktorom už bol opakovane), avšak pri existujúcich pochybnostiach, či takéto správanie možno rovnako očakávať aj mimo týchto režimových opatrení, teda na slobode.

15. Aj teda napriek tomu, že sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, riziko recidívy je s ohľadom na jeho trestnú minulosť stále privysoké. Súd má neustále pochybnosť, s ohľadom na jeho predchádzajúci život, či bude viesť, aj napriek výchovnému pôsobeniu výkonu trestu odňatia slobody, na slobode riadny život. Sťažnostný súd opakuje, že pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté výlučne o dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu, nakoľko toto nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život.

16. Zohľadňovanie trestnej minulosti v prípade posudzovania druhej materiálnej podmienky nemožno chápať ako opätovné potrestanie odsúdeného, ako to uvádza odsúdený vo svojej sťažnosti, nakoľko zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pritom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení

pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti. Súd v takom prípade prihliada len na skutočnosť, že sa odsúdený v minulosti dopustil porušenia právneho poriadku a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a polepšenia.

17. Za vyššie popísanej situácie aj sťažnostný súd má vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v budúcnosti v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život, a preto je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie a prvostupňový súd správne žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietol.

18. Ostatné skutočnosti uvádzané odsúdeným v sťažnosti (rodinná situácia) sú v kontexte vyššie uvedeného nedostatočné na to, aby súd jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel, nakoľko nemajú zásadný výchovný vplyv na osobu odsúdeného. Odsúdeného nemožno podmienené prepustiť len z dôvodu, že ho aktuálne jeho rodina potrebuje, ak súd nemá za preukázané, že u obžalovaného už bol dosiahnutý účel trestu. V prípade odsúdeného prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby tento ďalej vykonával.

19. Sťažnostný súd na záver uvádza, že k postupu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda k zrušeniu napadnutého uznesenia a novému rozhodnutiu pristúpil výlučne z dôvodu, aby výrok zodpovedal stavu veci a zákonu. Vo výroku prvostupňového súdu bol zahrnutý aj trest (uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/75/2019 zo dňa 17.03.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 13.10.2021, sp. zn. 0T/75/2019 vo výmere jedného roka), ktorý už odsúdený v čase vydania uznesenia sťažnostného súdu vykonal (dňa 22.02.2023). Aktuálne si odsúdený vykonáva iba trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 25.02.2022, sp. zn. 0T/49/2022 vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedené však nemá vplyv na správnosť zistenia, že neboli splnené všetky zákonné podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného, a to ani v prípade uloženia primeraných povinností a obmedzení, či monitorovania osoby odsúdeného.

20. Na základe uvedeného sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.